

Til § 1.

Af Udvalget:

1) Paragrafen affattes saaledes:

„Hvor en Kirkegaard lider saaledes af Fugtighed, at det findes nødvendigt at faae den afledet, er vedkommende Kirketiende-eier pligtig at foranstalte det i saa Henseende Fornødne værksat, dog at Afsvingning ikke kan fordrives udført i en større Dybde end $3\frac{1}{2}$ Alen under Kirkegaardens laveste Punkt.“

Til § 2.

2) Paragrafen affattes saaledes:

„Saafremt Kirkesynet finder, at Fugtighed som den i § 1 ommeldte er tilstede, giver det Tiende-eieren Paalæg om at foranstalte dens Afledning værksat. Senest 14 Dage efter, at Tiende-eieren har modtaget dette Paalæg, har han under en daglig Bøde af 2 Rd. at foretage, hvad der er fornødt, for at det, hvorpaa Paalæget gaar ud, kan blive gjort til Gjenstand for Undersøgelse og Behandling i Overensstemmelse med de i Lov af 17de Januar 1859 om Bands Afledning m. v. (jfr. Anordning af 29de Juli 1846) indeholdte Forskrifter. De Synsmænd, til hvilke Sagen henvises, have at ansaa Størrelsen af de Omkostninger, der antages at ville være forbundne med Kirkegaardens Tørrelægning.“

Ny §.

3) Som § 3 sættes:

„Af Omkostningerne ved Tørrelægningen skal Tiende-eieren afholde indtil et Beløb, der svarer til den dobbelte Gjennemsnitssum af de 10 sidste Aars Indtægter efter Fradrag af de Tiende-eieren som saadan paahvilende Udgifter til Skatter, Afgifter, Vedligeholdelse af Kirken og dens Tilbehør. Spørgsmaalet om, til hvilken Størrelse bemeldte Gjennemsnitssum bør ansættes, kan i Mangel af mindelig Overenskomst bringes ind for Domstolene. Det Beløb, hvormed Omkostningerne overftige, hvad Tiende-eieren skal udrede, har Sogneraadet eller Byraadet at tilveiebringe paa samme Maade som andre kommunale Udgifter, dog saaledes, at Omkostningerne, naar der i en Kommune er flere Kirkegaarde, kun lignes paa det eller de Sogne, for hvilke vedkommende Kirkegaard er bestemt.“

Til § 3.

4) Af Udvalgets Flertal (Bojsen, Bønløkke, D. Christensen, S. Jensen, S. Sørensen og C. Petersen):

Paragrafen udgaar.

Til § 4.

Af samme Flertal:

5) I Paragrafens 1ste og 2den Linie forandres Ordene:

„Personer i selvstændig Stilling af Folkekirken i et Sogn ønske deres Sognkirke“ til: „an-

dre Personer med Husstand i en Sognmenighed ønske Kirken“.

Til § 5.

6) Af Udvalgets Flertal (De Ovennævnte med Undtagelse af D. Christensen):

Paragrafen affattes saaledes:

„Hvor Tiende-eieren ikke er villig til at afholde Bekostningerne ved Anskaffelse af Brændsel og øvrige Foranstaltninger ved Kirkens Opvarmning paa de almindelige Søn- og Helligdage, tilveiebringes Midlerne hertil ved frivillige Sammenstøb. Naar Kirken benyttes udenfor de almindelige Søn- og Helligdage, og Opvarmning forlanges, bliver Betaling herfor at erlægge af den, der vil benytte Kirken. Denne Betalings Størrelse fastsættes aarlig af Kirkeværgeren, der besøger Indsamlingen af de øvrige Pengemidler, foranstalter Opsyning og Raffeløvnens Pasning samt aflegger aarligt offentligt Regnskab. Hvor en Kirkeværge ikke findes, vælger vedkommende Kommunes Bestyrelse en i Nærheden af Kirken boende Mand til at varetage de ovennævnte Forretninger.“

7) Af Udvalgets Mindretal (Casse og D. Christensen):

Paragrafen affattes saaledes:

„Udgifterne til Brændsel og Foranstaltningerne ved Kirkens Opvarmning paa Søn- og Helligdage samt de Sognedage, paa hvilke Gudstjeneste i sædvanlig Form bliver afholdt i Medfør af Lov af 25de Marts f. A. § 1, tilveiebringes saavidt muligt ved frivillige Bidrag; men saafremt Udgifterne ikke kunne dækkes paa denne Maade, har By- eller Sogneraadet at tilveiebringe det Manglende paa samme Maade som andre kommunale Udgifter, dog at Tintet bliver at tilsvare af dem, der oplyse, at de som Sognebaandsløbere, eller som Medlemmer af en Balgemenighed, eller som ikke hørende til Folkekirken, ikke benytte den paagældende Kirke. Naar der i en Kommune er flere Kirker, finder Paaligning kun Sted paa det eller de Sogne, for hvilken vedkommende Kirke er bestemt. Kirkeværgeren, eller, hvor en saadan ikke findes, en anden af Kommunalbestyrelsen valgt Mand har at modtage de frivillige Bidrag, og hvad der indkommer ved By- eller Sogneraadets Foranstaltning, og derfor aflegge aarligt Regnskab, samt drage Omsorg for Opvarmningen og Raffeløvnens Pasning. Naar Kirken ønskes opvarmet for at bruges til Gudstjeneste eller andre kirkelige Handlinger udenfor de ovenfor omtalte Dage, bliver Betaling herfor at erlægge af den, der vil benytte Kirken, og dens Størrelse at fastsætte af Kirkeværgeren eller den, der træder i hans Sted.“

Til § 6.

8) Af Udvalget:

I Stedet for Paragrafen sættes Følgende:

„Naar Menigheden ønsker en mere fuldstæn-